Він, це знаючи,
Жив у чеканні
З дня, коли хворість
Тіло струснула;

Все це знаючи,
Жив він, готовий
Смерть зустріти.

Жив, ясно бачачи,
Жив, розуміючи
Все, що минулося,
Все, що настане...

.....
.....

Біля постелі
Діти поникли
В мокрих сорочечках,
З лицями спухлими.

Витерши сльози,
Руку простягши,
Жінка водицею
Поїть востаннє...

Добре він відає,
Ясно вбачає він
Те, що з коханими
Станеться далі;

Все життя,— в горещах,
В праці невпинній,
В поті і злиднях,-
Марно кінчається.

Він не лишає
Дітям і жінці,
Крім безпритульності,
Більше нічого.

.....
.....

Це розуміючи,
Вмер він тихо,
Стисши зубами
З ліжка солому,-

Світлого розуму
Хворий не втратив
Аж до останньої
Смертної миті.